

BRNO/ OBĚŤ: Já nebyl jako oni!

Číslo? 120. 120! To je moje číslo. Levá, levá... levá, levá, pravá, levá, levá... ty vlevo jdou přímo do plynu. Osvětím? Primitivní běžící pás, pás smrti. Příště postavíme továrny! Nakonec si přijdem i pro Vás!

Sólový autorský projekt *Oběť* v podání **Ivana Jurnečky** a v režii **Pavla Šťourače** otevřel zaprášený kufr, který v sobě přechovával tragické osudy lidí, jenž se ocitli v Osvětimi. Z několika tisíců příběhů se však na jevišti odehrává pouze jeden. „Anděl smrti“, doktor Josef Mengele, postupně odhaluje děsivé postupy uplatňované v koncentračním táboře Auschwitz-Birkenau. Jeho vyprávění mrazivě doplňují osobní svědectví pamětníků, která byla tvůrci nenásilně včleněna do děje.

Mengeleho slova již nejsou třeba, děsivá fakta hmotně zaplavují celý prostor. Boty..botičky, kam se poděli jejich nositelé? Nohy, ručičky..kdo jsou ti lidé na fotografiích? Zmizeli v prach, jejich kosti.. co zůstalo? Vlasy, zuby. Mengele se snaží špínu a důsledky svého počínání rozmetat, setřít je ze sebe, servat. Bezúspěšně, je toho totiž tolik. Je toho tolik! Zastavit! Nechcete to poslouchat? Tak si třeba nalijte vodu do ucha jako Mengele, ale před tímhle zvěrstvem se neukryjete. Na každém kroku Vás to bude provázet, pod nohama bude všechno prskat, skřípat... a když si budete myslet, že jste před vším unikli, Mengele otevře další kufr, který vyvrhne nové skutečnosti či Vám do nosu udeří neutuchající a s ničím nesrovnatelný zápach z plynových komor.

Inscenace hutně dýchá tísnivou atmosférou, kterou umocňuje samotný prostor - suterén JAMU, živá hudba z jeviště (nejspíš v jidiš) a přítomnost bezejmenného vojáka, jehož tvář je skryta pod maskou.

Monodrama *Oběť* dává okusit pořádnou dávku reálií z druhé světové války, které nejsou ještě tak staré, abychom na ně mohli zapomenout.